

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Haplové v právní věci **žalobkyně: E. M.**, zastoupena Mgr. Janem Mlynářčíkem, advokátem, se sídlem Laurinova 1049, Mladá Boleslav, proti **žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2003, č. j. 44 Ca 175/2002 – 44,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Praze a vrácení věci k dalšímu řízení; tímto usnesením byla výrokem I. odmítnuta žaloba J. M. podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., výrokem II. bylo řízení o žalobě stěžovatelky zastaveno podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. u soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), výrokem III. byl J. M. vrácen zaplacený soudní poplatek ve výši 1000 Kč podle ust. § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, a výrokem IV. bylo rozhodnuto o právu na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 3 s. ř. s.

Stěžovatelka v kasační stížnosti uplatňuje důvod uvedený v ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a namítá, že ve stanovené lhůtě soudní poplatek zaplatila, Žalobce J. M. je manžel a soudní poplatek neuhradil z důvodu, že již nebyl vlastníkem nemovitosti, které se řízení o

podané žalobě proti rozhodnutí správního orgánu týká a dodala, že společně s výzvou, na níž byla vylepena kolková známka v hodnotě 1000 Kč, zaslala vyjádření žalobce J. M.. Proto soud asi považoval soudní poplatek za zaplacený žalobcem J. M.. Uvedená tvrzení dokládá fotokopii podacího lístku o odeslané zásilce soudu obsahující výzvu k zaplacení soudního poplatku a vyjádření žalobce J. M. Z opatrnosti uhradila předepsaný vyměřený soudní poplatek ve výši 1000 Kč vylepením kolkové známky v hodnotě 1000 Kč na první straně kasační stížnosti.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil tyto rozhodující skutečnosti (v úplnosti je rekapitulace obsahem usnesení krajského soudu, na kterou lze z důvodu procesní ekonomie odkázat):

V projednávané věci původní žalobce, aniž splnil poplatkovou povinnost, krátce po podání žaloby zemřel. Rozhodnutím ze dne 8. 1. 2003, č. j. 80 D 944/2002/81, na základě uzavřené dohody o vypořádání dědictví nabyli nemovitosti, z jejichž vlastnictví se oprávnění podat žalobu dovozuje, do spoluvlastnictví rodiče zemřelého žalobce J. M. a stěžovatelka E. M. rovným dílem, tj. každý ideální podíl ve výši jedné poloviny nemovitostí. Po té, co Katastrální úřad v Mladé Boleslavi předložil soudu výpis z katastru nemovitostí, soud vyzval každého spoluvlastníka, aby do tří dnů od doručení výzvy zaplatili soudní poplatek z žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ve výši 1000 Kč s poučením, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení zastaveno. J. M. byla výzva řádně doručena dne 7. 11. 2003, stěžovatelce byla výzva řádně doručena dne 6. 11. 2003. Dne 10. 11. 2003 došlo soudu podání podepsané J. M. s vylepenými kolkovými známkami v hodnotě 1000 Kč. Dne 11. 11. 2003 došlo soudu sdělení J. M., že od 17. 9. 2003 nemá k nemovitostem žádný právní vztah, neboť toho dne svou polovinu nemovitostí daroval své manželce – stěžovatelce a žádal rozhodnutí soudu o tom, zda je nadále účastníkem v projednávané věci. Připojil notářský zápis o darovací smlouvě, jejíž právní účinky vznikly dnem 17. 9. 2003 a byly zapsány do katastru nemovitostí dne 8. 10. 2003. Stěžovatelka na výzvu, která jí byla doručena dne 6. 11. 2003 ve stanovené lhůtě, tj. do 10. 11. 2003, nijak nereagovala. Protože poplatkovou povinnost ve stanovené lhůtě do 10. 11. 2003 splnil J. M., krajský soud rozhodl dne 27. 11. 2003 shora napadeným usnesením.

Stěžovatelka pak vylepila kolkové známky v hodnotě 1000 Kč na kasační stížnost. Usnesením krajského soudu ze dne 26. 1. 2004, č.j. 44 Ca 175/2002 - 58, jí byla částka 1000 Kč vrácena.

Nejvyšší správní soud přezkoumal rozhodnutí napadené kasační stížností a vázán rozsahem a důvody (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.) shledal, že kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatelka tvrzenou nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení podle § 9 odst. 1 zákona soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. odůvodňuje tvrzením, že ve stanovené lhůtě soudní poplatek zaplatila. Uvedené tvrzení stěžovatelky však skutkově neodpovídá obsahu listiny ve spise s vylepenou kolkovou známkou v hodnotě 1000 Kč. Bez jakýchkoliv pochybností z ní vyplývá, že poplatkovou povinnost splnil J. M. a stvrdil ji svým podpisem, nikoliv stěžovatelka. Rovněž tak následné sdělení soudu o změnách ve vlastnických vztazích k předmětným nemovitostem učinil J. M.. Tvrzení stěžovatelky, že soudní poplatek zaplatila tak nemá oporu ve spisu a tvrzení o tom, že v době splnění poplatkové povinnosti byli s J. M. manželé, nemá pro věc právní význam. V době, kdy byl

J. M. a stěžovatelka vyzývání k zaplacení soudního poplatku každý ve výši 1000 Kč, soud postupoval v souladu se stavem vlastnických vztahů dle výpisu z katastru nemovitosti ze dne 19. 6. 2003. Do dne vydání usnesení s výzvou k zaplacení soudního poplatku 30. 10. 2003, nebyla soudu změna ve vlastnických vztazích známa ani sdělena. Ze zjištění v soudním spise tedy nepochybně vyplývá, že stěžovatelka nesplnila povinnost zaplatit soudní poplatek z žaloby nejen ve lhůtě stanovené soudem ale ani do rozhodnutí Krajského soudu v Praze dne 27. 11. 2003, resp. do dne 12. 12. 2003, kdy rozhodnutí nabylo právní moci (nikoliv jak je chybně uvedeno dne 22. 12. 2003 na originálu rozhodnutí).

Stěžovatelka se stala poplatnicí soudního poplatku z řízení před soudem I. stupně jako právní nástupkyně zemřelého žalobce, neboť nabyla spoluvlastnický podíl, ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích. Ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích poplatková povinnost vzniká podáním žaloby a podle ust. § 7 odst. 1 téhož zákona je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Poněvadž poplatkovou povinnost nesplnil zemřelý žalobce, neboť poplatek za řízení, splatný podáním návrhu na zahájení řízení, nezaplatil, proto ve smyslu ust. § 9 odst. 1 téhož zákona byla stěžovatelka vyzvána k zaplacení poplatku ve lhůtě soudem určené v trvání tří dnů, s tím, že po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Ustanovení § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích umožňuje zrušit usnesení o zastavení řízení soudem, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věci správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci. Poněvadž však stěžovatelka soudní poplatek nezaplatila v soudem stanovené lhůtě a ani předtím, než usnesení nabylo právní moci, je rozhodnutí krajského soudu, kterým došlo k zastavení řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. v souladu se zákonem, neboť odpovídá skutkovému stavu ve spisu. Nejvyšší správní soud neshledal uplatněnou námitku důvodnou, proto rozhodl, jak je uvedeno ve výroku a podle § 110 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1, 7 ve vztahu k § 120 s. ř. s. Stěžovatelka v řízení nebyla úspěšná, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá; to by náleželo žalovanému, tomu však podle obsahu soudního spisu nevznikly náklady, jež by převýšily náklady běžně spojované s úřední činností, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. prosince 2006

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu